

Ιστορία – Παράδοση

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Τ Η Σ Ι Ο Ν Ι Κ Η Σ Τ Ρ Α Π Ε Ζ Α Σ

Η ανάπτυξη των τραπεζών αποτελεί μια ιδιαίτερα σημαντική εξέλιξη στην οικονομική ιστορία του 19ου αιώνα, με αποτελέσματα που είναι ορατά μέχρι τη σύγχρονή μας εποχή. Πράγματι, πλάι στην αλματώδη ανάπτυξη της τεχνολογίας και των επιστημών, οι τράπεζες, με τη μορφή που πήραν, καθώς και τα προϊόντα τους, αποτελούν έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες ολοκλήρωσης της βιομηχανικής επανάστασης, της επικράτησης του φιλελευθερισμού, ακόμη και του εθνικισμού, φαινόμενων που, εν πολλοίς, διαμόρφωσαν τον σύγχρονο κόσμο.

Η Ιονική Τράπεζα, η αρχαιότερη τράπεζα στον ελληνικό χώρο, ιδρύθηκε το **1839**. Αρχικά εξυπηρετούσε τις συναλλαγές μεταξύ της Μεγάλης Βρετανίας και των Ιόνιων νησιών, τα οποία εκείνη την εποχή αποτελούσαν προτεκτοράτο της Μεγάλης Βρετανίας.

Κατά τη διάρκεια της υπεραιωνόβιας λειτουργίας της η Ιονική Τράπεζα βρέθηκε στο επίκεντρο των οικονομικών εξελίξεων στον ελλαδικό και διεθνή χώρο. Στο πλαίσιο αυτό, η ιστορία της Ιονικής Τράπεζας παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Η ίδρυση της Ιονικής..

Τα Επτάνησα αποτελούσαν για τους Βρετανούς ένα πολύτιμο πεδίο εμπορικής εκμετάλλευσης και επέκτασης στις απέναντι επάκτιες περιοχές. Τα νησιά διέθεταν έναν αρκετά μεγάλο πληθυσμό, ο οποίος απορροφούσε σημαντικές ποσότητες βρετανικών βιομηχανικών προϊόντων. Επίσης, τόσο τα Επτάνησα, όσο και οι απέναντι ακτές, παρήγαγαν σημαντικές ποσότητες φθηνών πρωτογενών προϊόντων. Με την πρόθεση να απαγκιστρωθεί ο πρωτογενής τομέας από την τοκογλυφία και να αποκτήσει

οργανωμένη χρηματαγορά με γνώμονα την ανάπτυξη, η Βουλή των Ιονίων Νήσων προσανατολίστηκε στην ίδρυση πιστωτικής και αποταμιευτικής τράπεζας με εκδοτικό δικαίωμα και κρατική συμμετοχή στο κεφάλαιο και τη διοίκηση. Η απόπειρα αυτή δεν ευοδώθηκε.

Οι Βρετανοί επενδυτές έχοντας στο μυαλό τους περισσότερο τα παραπάνω πλεονεκτήματα για τους ίδιους και όχι καθ'αυτή τη χρηματοοικονομική εξυγίανση των Επτανήσων, κινήθηκαν για να συμπληρώσουν αυτό το κενό. Η «Ιονική Κρατική Τράπεζα» ιδρύθηκε στις 23 Οκτωβρίου του 1839, με έδρα το Λονδίνο. Μέχρι το 1864 λειτούργησε ταυτόχρονα ως μία αυτοκρατορική βρετανική τράπεζα, αλλά και ως εθνικό (επτανησιακό) χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Επιχείρησε ως άλλος ένας αποικιοκρατικός μηχανισμός, αλλά και ως θεσμός που τελικά συνέβαλε στην οικονομική μετεξέλιξη και ανάπτυξη της περιοχής.

Τα πρώτα χρόνια..

Το πρώτο της κατάστημα, το οποίο ήταν ταυτόχρονα και το κεντρικό γραφείο της τράπεζας λειτούργησε για πρώτη φορά στις 2 Μαρτίου 1840 στην Κέρκυρα..

Ένα στοιχείο που αναμφισβήτητα είχε θετική επίδραση στην οικονομία και την κοινωνία των Επτανήσων, ήταν η επιβεβλημένη από τις γεωγραφικές συνθήκες οργάνωση της Ιονικής Τράπεζας σε υποκαταστήματα. Το ίδιο έτος άνοιξαν τα υποκαταστήματα στη Ζάκυνθο και στην Κεφαλονιά, ενώ το 1845 λειτούργησαν πρακτορεία της τράπεζας στην Αθήνα και στην Πάτρα. Η λειτουργία τους ευνόησε τις οικονομικές συναλλαγές μεταξύ των νησιών, οι οποίες αυξήθηκαν σε αριθμό και όγκο, ενοποιώντας τις οικονομίες τους, προάγοντας τις επαφές και τις συμπράξεις μεταξύ των κατοίκων τους.

Η ομογενοποίηση του Ιόνιου οικονομικού χώρου έγινε ακόμη πιο σαφής με τον άμεσο διορισμό πρακτόρων της Ιονικής στην Μάλτα, την Ανκόνα, τη Βενετία και την Τεργέστη. Το δίκτυο των πρακτόρων της τράπεζας διευρύνθηκε ακόμη περισσότερο από το

1843 μέχρι το 1845, οπότε η Ιονική βρέθηκε να διαθέτει αντιπροσώπευση σε έναν τεράστιο οικονομικό χώρο από το Λονδίνο μέχρι την Αλεξάνδρεια.. Οι Επτανήσιοι επιχειρηματίες και έμποροι μπορούσαν πλέον να κινηθούν με άνεση σε ένα διευρυμένο διεθνές περιβάλλον, κερδίζοντας σε χρήμα, αναγνώριση και εμπειρία. Εμπειρίες απέκτησαν οι Επτανήσιοι και μέσω της υπηρεσίας τους στα διάφορα κλιμάκια της τράπεζας. Αν και αρχικά το διευθυντήριο του Λονδίνου προτιμούσε να διορίζει Βρετανούς στις κρίσιμες θέσεις, αργά, αλλά σταθερά, αυξάνονταν οι θέσεις που στελεχώνονταν από Επτανησίους. Η κατάρτιση που λάμβαναν τα στελέχη αυτά είχε επίδραση στον οικονομικό, αλλά και τον πολιτικό πολιτισμό των νησιών και, μετά την Ένωση, του ελληνικού κράτους εν γένει.

Η πρώτη εκδοτική και ευρωπαϊκή πολυεθνική τράπεζα..

Η ιστορία της γίνεται ακόμη πιο ενδιαφέρουσα μετά το 1864, μετά την Ένωση των Ιονίων Νήσων με την Ελλάδα, οπότε λειτουργεί πλέον στο πλαίσιο του ελληνικού βασιλείου. Η τράπεζα επεκτείνει τις δραστηριότητές της και στην υπόλοιπη χώρα, λειτουργώντας ως φορέας υλοποίησης της ελληνικής νομισματικής πολιτικής (εκδοτικό δικαίωμα χαρτονομισμάτων), προνόμιο το οποίο το κληρονόμησε από την Ιόνιο Πολιτεία και το διατήρησε έως και το 1920, αλλά και ως δίαυλος εξυπηρέτησης των βρετανικών συμφερόντων στη χώρα. Επεκτείνεται και σε άλλες περιοχές βρετανικού ενδιαφέροντος, παραμένοντας ταυτόχρονα βασικός αρωγός της ελληνικής βιομηχανίας και της σημαντικότερης παραγωγής σταφίδας. Το 1873, με έδρα πάντα το Λονδίνο, τα κεντρικά γραφεία της τράπεζας μεταφέρθηκαν στην Αθήνα. Στις αρχές του 20ού αιώνα επεκτείνεται στα κέντρα του ελληνισμού της διασποράς, ανοίγοντας καταστήματα στην Αίγυπτο το 1907 και την Κύπρο το 1926. Σε όλο αυτό το διάστημα αντιμετωπίζει το σκληρό ανταγωνισμό της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, με κεντρικό σημείο τριβής το εκδοτικό δικαίωμα.

Όταν το 1920 το εκδοτικό δικαίωμα της Ιονικής λήγει, οι μέτοχοι του Σίτυ αναζητούν λύσεις στην επέκταση της τράπεζας στο μεσογειακό χώρο. Η Ιονική κατάφερε να εκμεταλλευτεί τις

περιστάσεις, κυρίως δε την παρουσία των συμμαχικών δυνάμεων της Entente στη Μακεδονία και το Αιγαίο. Έσπευσε να ιδρύσει υποκαταστήματα σε περιοχές συμμαχικού ενδιαφέροντος. Το 1922 εξαγόρασε το υποκατάστημα της αμερικανικής Guaranty Trust Co στην Κωνσταντινούπολη και το 1924 εγκαινίασε υποκατάστημα στη Νέα Υόρκη. Η οικονομική κρίση του 1929 επέφερε το λουκέτο στο κατάστημα της Νέας Υόρκης, ενώ εκείνο της Κωνσταντινούπολης πουλήθηκε στην Deutsche Bank. Η οργάνωση και λειτουργία της Ιονικής σε Επτάνησα και Βρετανία και αργότερα στην Ελλάδα, καθώς και η μετοχική της σύνθεση συνηγορούν στη θεώρησή της ως την πρώτη ευρωπαϊκή πολυεθνική τράπεζα. Η Ιονική λειτούργησε ταυτόχρονα ως εθνική (επτανησιακή, ελληνική) και αυτοκρατορική (βρετανική) τράπεζα, συνδυάζοντας την εξυπηρέτηση των ελληνικών και των βρετανικών συμφερόντων.

Χαρτονομίσματα του
Νομισματοκοπείου της Ιονικής
Τράπεζας

Η δημιουργία της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας και η εξαγορά από την Εμπορική..

Το 1938, η Ιονική αγοράζει τα 2/3 των μετοχών της Λαϊκής Τράπεζας, μιας μικρής ιδιωτικής τράπεζας που ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1905. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου οι

Ιταλοί δεν ανέστειλαν απλώς τη λειτουργία της τράπεζας, αλλά προχώρησαν και στην απορρόφηση των περιουσιακών και κεφαλαιακών της στοιχείων στον ιταλικό χρηματοπιστωτικό οργανισμό που ίδρυσαν στα νησιά.

Μετά το τέλος του πολέμου η Ιονική έδειξε να ανακάμπτει στα τέλη της δεκαετίας του 1940. Το 1949, μάλιστα, προχώρησε σε νέα αγορά μετοχών της Λαϊκής Τράπεζας, αποκτώντας τα 4/5 του μετοχικού της κεφαλαίου, ενώ το 1951 άνοιξε υποκατάστημα στο Κάιρο. Το 1956 τα υποκαταστήματα της ανέρχονται σε 38 από τα οποία τα 24 στην Ελλάδα, 6 στην Κύπρο και 8 στην Αίγυπτο. Ο Κυπριακός Αγώνας και η Αιγυπτιακή Επανάσταση, καθώς και η αμερικανική υπεροχή στη Μεσόγειο οδήγησαν τους Βρετανούς μετόχους στην απόφαση να ρευστοποιήσουν την Ιονική εκτός βρετανικών συνόρων.

Το 1957 αποτελεί χρονιά ορόσημο για την τράπεζα. Τα υποκαταστήματα στην Αίγυπτο δεσμεύονται από την κυβέρνηση Νάσερ, τα υποκαταστήματα της Κύπρου περνούν στα χέρια της Chartered Bank, ενώ τα υποκαταστήματα της Ελλάδας με την καταβολή 635.000 λιρών Αγγλίας από τον τραπεζίτη Στρατή Ανδρεάδη περνούν στον έλεγχο της Εμπορικής Τράπεζας. Οι διαπραγματεύσεις, που φθάνουν σε αίσιο τέλος σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, αφορούν την εξαγορά -με ευνοϊκούς όρους για το νέο ιδιοκτήτη- του δικτύου των 24 υποκαταστημάτων της Ιονικής στην Ελλάδα, καθώς και των άλλων περιουσιακών της στοιχείων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται οι μετοχές της Λαϊκής Τράπεζας και της Ανώνυμης Εταιρείας Γενικών Ασφαλειών «Η Ιονική». Έτσι, ύστερα από 118 χρόνια, ο έλεγχος της τράπεζας φεύγει από αγγλικά χέρια. Στο πλαίσιο του ομίλου της Εμπορικής, η Ιονική δραστηριοποιήθηκε σε νέους, για την εποχή, τομείς, όπως την τουριστική αγορά, ιδρύοντας, το 1959, την Ιονική Τουριστική, η οποία πρωτοστάτησε στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας, χρηματοδοτώντας, μάλιστα, την ανέγερση των ελληνικών Hilton Hotels.

Κρατικοποίηση και μία χαμένη ευκαιρία..

Καμπή στην ιστορία της τράπεζας υπήρξε το 1975, οπότε η Ιονική κρατικοποιήθηκε στο πλαίσιο της πολιτικής της κυβέρνησης του Κ. Καραμανλή. Στα χέρια του ελληνικού δημοσίου, η τράπεζα όχι μόνο δε μείωσε τη δράση της, αλλά, αντίθετα, απέκτησε νέα δυναμική, καθιστάμενη η τρίτη σε μέγεθος τράπεζα της χώρας.

Το 1988 η Ιονική Τράπεζα έχασε την ευκαιρία, πρώτη και μόνη, να διασυνδεθεί με τα ρεύματα και τις τάσεις της νέας εποχής και να ξαναβρεί τους δεσμούς με την ιστορία και την παράδοσή της, αφού μόλις 23 από τα 169 χρόνια συνεχούς λειτουργίας της έζησε ως τράπεζα δημοσίου συμφέροντος. Η τρίτη σε μέγεθος τράπεζα της Ιταλίας, η Instituto Bancario San Paolo di Torino εξέφρασε το έντονο ενδιαφέρον της να βρεθεί στην ελληνική αγορά. Η ιταλική τράπεζα ζητούσε το 20% της Ιονικής Τράπεζας, επιθυμώντας να εξαγοράσει τα δικαιώματα που δε θα είχε ασκήσει η Εμπορική Τράπεζα, συμμετέχοντας στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Ιονικής Τράπεζας. Μετά, όμως, τις επαφές με την ελληνική κυβέρνηση, η πρόταση παραπέμφθηκε στις καλένδες και οι Ιταλοί γύρισαν άπρακτοι στη βάση τους. Μία χρυσή ευκαιρία είχε χαθεί και ο γόρδιος δεσμός μεταξύ Ιονικής και Εμπορικής παρέμενε.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 η Ιονική αποτέλεσε έναν από τους ισχυρότερους πυλώνες της ελληνικής οικονομικής διεξόδου στα Βαλκάνια. Το 1998, η κυβέρνηση Σημίτη έλαβε την απόφαση της πώλησής της. Το 1999 η τράπεζα έρχεται υπό τον έλεγχο της Alpha Τράπεζας Πίστωσης και ένα χρόνο αργότερα, έπειτα από πολλές συζητήσεις και αντιδράσεις, κυρίως από μέρους των εργαζομένων, συγχωνεύονται οι δύο τράπεζες, δημιουργώντας την Alpha Bank. Έτσι κλείνει ο κύκλος της λειτουργίας της τράπεζας με τον τίτλο «Ιονική».

Το τέλος μίας ιστορίας 161 ετών..

Η ίδρυση και λειτουργία της Ιονικής ως εκδοτική και κύρια καταθετική και πιστωτική τράπεζα των Επτανήσων σε συνδυασμό με τη διατήρηση της βάσης της στο κέντρο της βρετανικής αυτοκρατορίας ενεργοποίησαν μία σειρά από ιδιαίτερες

παραμέτρους, τις οποίες η εκάστοτε διοίκηση της τράπεζας χειρίστηκε με δεξιοτεχνία, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1950. Η εξαγορά της από την Εμπορική και αργότερα η κρατικοποίησή της δεν έθεσαν φραγμούς στην ανάπτυξή της, αλλά αντίθετα άνοιξαν νέα πεδία ενασχόλησης και επιτυχημένης πορείας.

Τα χαρακτηριστικά της μεγάλης, επιτυχημένης και κοσμοπολίτικης τράπεζας, βρίσκονται πλέον στη διάθεση του ομίλου της Alpha Bank. Ο βαθμός στον οποίο ο τραπεζικός αυτός οργανισμός έχει ενσωματώσει τα χαρακτηριστικά της Ιονικής ή εμπνέεται από τη φιλοσοφία της, δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί. Το μόνο που έχει μείνει από την πρώτη τράπεζα στον ελληνικό χώρο, την πάλαι ποτέ πολυεθνική και ισχυρή Ιονική Τράπεζα, είναι το παλιό κτίριο στο ιστορικό κέντρο της Κέρκυρας που, κτισμένο από τον αρχιτέκτονα Ν. Χρόνη στα 1846, στέγαζε την έδρα της Ιονικής στα Επτάνησα και την Ελλάδα και σήμερα φιλοξενεί το Μουσείο Νομισμάτων της Ιονικής Τράπεζας.

Χαρτονόμισμα 1 δραχμής της Ιονικής

Χαρτονόμισμα 100 Δραχμών Ιονικής

Ορόσημα στην ιστορία της Ιονικής

1839, 23 Οκτωβρίου. Με απόφαση της Γερουσίας των Ιονίων Νήσων ιδρύεται η Ιονική Τράπεζα με μετοχικό κεφάλαιο 100.000 στερλίνες. Τα κεφάλαια αντλήθηκαν από το Λονδίνο καθώς δεν υπήρξε ενδιαφέρον από τους ντόπιους.

1840, 1 Μαρτίου. Οι εργασίες της Ιονικής Τράπεζας στα Επτάνησα άρχισαν την 1η Μαρτίου 1840. Την επομένη κυκλοφόρησαν από το ταμείο του καταστήματος της Κέρκυρας τα πρώτα αγγλικά μεταλλικά νομίσματα τα οποία μάλιστα, ύστερα από προσεκτικό ζύγισμα, διαπιστώθηκε ότι ήταν ελαφρύτερα από τα σελίνια που κυκλοφορούσαν στην Αγγλία.

1844, Ιανουάριος. Εκδόθηκε στην Αγγλία Βασιλικό Διάταγμα με το οποίο ρυθμίστηκε η νομική θέση της Ιονικής στη Μεγάλη Βρετανία. Τον πρώτο χρόνο της λειτουργίας της παρουσίασε κέρδη 10.004 στερλίνες.

1864, 17 Μαρτίου. Υπογράφεται στο Λονδίνο η διεθνής συνθήκη της ένωσης της Επτανήσου με την Ελλάδα. Με τη συνθήκη η Ελλάδα αναλάμβανε να σεβαστεί μεταξύ των άλλων και το εκδοτικό δικαίωμα της Ιονικής Τράπεζας. Από οικονομική άποψη η ένωση επέδρασε ανασταλτικά στις εργασίες της Ιονικής Τράπεζας.

1880, 16 Μαρτίου. Η Ιονική διατηρεί το εκδοτικό προνόμιο αλλά διορίζεται βασιλικός επίτροπος ο νομάρχης Κερκύρας Νικόλαος Μίχος.

1901-1902. Η Ιονική υποβάλλει αίτηση στην ελληνική κυβέρνηση για την ανανέωση του προνομίου της. Ο διοικητής της Εθνικής, Στέφανος Στρέιτ, αποκαλύπτει ότι η κυβέρνηση επιδιώκει τη δημιουργία ενιαίας εκδοτικής τράπεζας και ότι η Εθνική πρότεινε τη συγχώνευση της «συναδέλφου Ιονικής».

1903. Παρατείνεται το εκδοτικό δικαίωμα της Ιονικής για άλλα 15 χρόνια, αλλά από τις 26 Απριλίου 1920 το εκδοτικό προνόμιο της Εθνικής επεκτείνεται και στα Επτάνησα και γίνεται αποκλειστικό.

1907. Η Ιονική αποφάσισε να επεκτείνει το δίκτυό της και άρχισε να το πραγματοποιεί από την Αίγυπτο. Το 1907 ιδρύθηκε το υποκατάστημα της Αλεξάνδρειας.

1914-1918. Κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου άνοιξε υποκαταστήματα σε πόλεις-«κλειδιά», Θεσσαλονίκη, Σύρος, Χίος, Μυτιλήνη, Ηράκλειο, Χανιά και Καβάλα και αποτελούσε το βασικό κανάλι που χρησιμοποιήθηκε από τη βρετανική κυβέρνηση για τη ροή κεφαλαίων προς την προσωρινή κυβέρνηση της Θεσσαλονίκης.

1920. Το εκδοτικό προνόμιο της Ιονικής έληξε οριστικά και μεταβιβάστηκε αυτόματα στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας.

1926. Ίδρυσε το πρώτο κατάστημα της στην Κύπρο.

1938. Στα τέλη του χρόνου η Ιονική αγόρασε τα 2/3 των μετοχών της Λαϊκής Τράπεζας, η οποία από τότε μπήκε κάτω από τον έλεγχο και τη διοίκηση της Ιονικής. Την ίδια χρονιά ιδρύθηκε η Ανώνυμη Εταιρεία Γενικών Ασφαλειών «Η Ιονική».

1957, 26 Ιουλίου. Ξεσπά η κρίση της Διώρυγας του Σουέζ και στις 4 Νοεμβρίου εθνικοποιήθηκαν από τον Νάσερ οι περιουσίες των Βρετανών και των Γάλλων στην Αίγυπτο. Η Ιονική έχασε τα οκτώ υποκαταστήματα που διατηρούσε στην Αίγυπτο.

1957. Το Σεπτέμβριο η Ιονική πούλησε τα καταστήματά της στην Κύπρο στην Chartered Bank. Την ίδια εποχή άρχισαν οι διαπραγματεύσεις με τον καθηγητή Στρατή Ανδρεάδη για την

εξαγορά των ελληνικών υποκαταστημάτων και των άλλων περιουσιακών στοιχείων της Ιονικής, στα οποία συμπεριλαμβάνονταν οι μετοχές της Λαϊκής και της ασφαλιστικής εταιρείας.

1957, 7 Αυγούστου. Συζητήθηκε το νομοσχέδιο της εξαγοράς στη Βουλή και τότε κατοχυρώθηκε και η επωνυμία «Ιονική».

1975. Με απόφαση του Κωνσταντίνου Καραμανλή περνά στο ελληνικό Δημόσιο ο Όμιλος Ανδρεάδη, η Εμπορική και η θυγατρική της, Ιονική.

1998. Το Μάρτιο προκηρύσσεται από την κυβέρνηση Σημίτη ο διαγωνισμός πώλησης της Ιονικής Τράπεζας.

1999. Η Ιονική περνά στον έλεγχο της Alpha Τράπεζα Πίστεως.

2000. Οι δύο τράπεζες συγχωνεύονται και δημιουργείται η Alpha Bank. Κλείνει ο κύκλος της λειτουργίας της τράπεζας με τον τίτλο «Ιονική».

Ιονικά Κτίρια

Το Μουσείο Χαρτονομισμάτων στην Κέρκυρα

Το μοναδικό στην Ελλάδα Μουσείο Χαρτονομισμάτων, ένα από τα πληρέστερα στο είδος του μουσεία στον κόσμο, ανήκει στην Ιονική Τράπεζα. Το Μουσείο στεγάζεται στο κτίριο όπου λειτούργησε για πρώτη φορά η Ιονική Τράπεζα στην Κέρκυρα. Το κτίριο χτίστηκε το 1845, σε σχέδια του Κερκυραίου αρχιτέκτονα Ιωάννη Χρόνη. Η σημαντικότερη από τις συλλογές είναι αυτή με τα πρώτα ελληνικά χαρτονομίσματα, καθώς και τα δείγματα από την ιστορία του ελληνικού χαρτονομίσματος, από τα μέσα του 19ου αιώνα ως σήμερα.

Το Μουσείο Χαρακτικής και Γραφικών Τεχνών

Μια μοναδική συλλογή με 3.000 έργα, χαρακτηριστικά και σχέδια Ελλήνων καλλιτεχνών του 19ου και του 20ού αιώνα, καθώς και Ευρωπαίων καλλιτεχνών με θέμα τους την Ελλάδα, κατέχει σήμερα

η Ιονική Τράπεζα. Η συλλογή στεγάζεται στο Μουσείο Χαρακτικής και Γραφικών Τεχνών της Τράπεζας στην Πλάκα, στο κτίριο της οδού Νικοδήμου 11.